

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **M. S.**, bytom v Č., H. ul. č. X, proti odporkyni **S. P. V.**, U. č. X, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. novembra 2007, č. k. 6Sd /89/2007 – 14, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 8. novembra 2007, č. k. 6Sd /89/2007 – 14 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne z 23. marca 2007 č. X. **z r u š u j e** a vec je vracia na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 8. novembra 2007, č. k. 6Sd /89/2007 – 14, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 23. marca 2007 č. X., ktorým priznala navrhovateľke invalidný dôchodok od 21. januára 2007 naďalej v sume 3 875 Sk mesačne v súlade s § 293l ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

Dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne, lebo podľa posudku jej posudkového lekára bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľky naďalej stanovená na 50%. K tomu istému záveru dospel aj posudkový lekár, ktorý hodnotil zdravotný stav navrhovateľky pre potreby súdneho konania v posudku zo 7. augusta 2007, pričom vzal do úvahy aj novšie lekárske správy a nálezy, predložené navrhovateľkou.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie navrhovateľka. Nesúhlasila so zhodnotením svojho zdravotného stavu tak, ako bolo uvedené v rozhodnutí krajského súdu. Tvrdila, že čiastočne invalidnou sa stala v dôsledku základného ochorenia od 19. decembra 2005, pričom od toho dátumu sa jej zdravotné ťažkosti zhoršili. K odvolaniu doložila kópie správ pre ošetrojúceho lekára z 10. októbra 2006, a lekárske správy a nálezy zo 7. júna 2007, z 19. septembra 2007, z 23. októbra 2007 a z 19. novembra 2007. Žiadala, aby odvolací súd znova posúdil rozhodnutie o jej invalidnom dôchodku.

Odporkyňa žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je treba vyhovieť.

Podmienky nároku na invalidný dôchodok upravuje zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 2, 4 a 6 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Zo záverov posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave zo 7. augusta 2007 vyplýva, že navrhovateľka je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 50%. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky bolo označené systémové ochorenie spojivového tkaniva, pričom pôvodne zistená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 40% podľa kap. III., odd. B, pol. 1.b) prílohy č. 4 zákona. Toto ustanovenie umožňuje určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre zdravotné postihnutie, ktorým trpí navrhovateľka v rozpätí od 30% do 40%, ale vzhľadom na pridružené choroby obehovej sústavy, ktorými navrhovateľka trpí, bola miera jej zdravotného postihnutia zvýšená o 10% podľa kap. IX., odd. B, pol. 3. 7. b) prílohy č. 4 zákona.

Navrhovateľka predložila zdravotné nálezy a podklady o vyšetrení jej zdravotného stavu, ktoré posudkový lekár pri posudzovaní jej zdravotného stavu

nemohol zohľadniť. Z uvedených podkladov z 19. septembra 2007, z 23. októbra 2007 a z 19. novembra 2007 vyplýva, že lekári z rôznych odborov – internista, reumatológ, cievny chirurg zhodne uviedli, že ochorenie navrhovateľky má progresívny charakter, že chronický charakter ochorenia vyžaduje dlhodobú imunosupresívnu liečbu a režimové opatrenia a bránia jej vykonávať akúkoľvek činnosť. Tieto doklady preto majú za následok vznik pochybností o vecnej správnosti zistenia miery zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľky a o jeho správnom zaradení do položiek prílohy č. 4 zákona.

Možno však uviesť, že už v lekárskej správe cievneho chirurga z 9. novembra 2005 je uvedené že "...pacientka pri danom náleze a DG nie je schopná vykonávať akúkoľvek prácu. Aj malý dotyk hrozí zhoršením stavu a vznikom defektov...".

Pred rozhodnutím o dávke, podmienenej dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom však musí byť miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zistená spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti o zohľadnení posúdení všetkých zdravotných ťažkostí žiadateľa o dávku, o určení rozhodujúceho zdravotného postihnutia aj o iných zdravotných postihnutiach, ktoré odôvodňujú zvýšenie percentuálneho posúdenia miery takého poklesu.

Ak je miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určená podľa prílohy č. 4 zákona percentuálnym rozpätím, potom posudkový lekár (alebo znalec) v konaní o dávke, podmienenej dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom musí v posudku o zdravotnom postihnutí a miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť riadne odôvodniť svoj záver o konkrétne vyjadrenej miere poklesu tejto schopnosti. Skutočnosť, že konkrétne percentuálne vyjadrenie nevybočuje zo zákonom predpokladaného percentuálneho rozpätia nie je dostatočným podkladom pre záver o riadnom posúdení zdravotného stavu a jeho následkoch na pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Z predložených spisov je zrejmé, že odporkyňa sa dostatočne nevysporiadala s námietkami o zhoršujúcom sa zdravotnom stave navrhovateľky, ako ani s rozdielmi v záveroch posudkových lekárov a stanoviskom cievneho chirurga.

Odvolací súd preto nepovažoval za vecne správny názor krajského súdu, že odporkyňa vydala napadnuté rozhodnutie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu.

Vzhľadom na zistené rozdiely medzi názormi posudkového lekára a cievneho chirurga o schopnosti navrhovateľky vykonávať pracovnú činnosť, ako aj vzhľadom na novšie, navrhovateľkou dodatočne predložené lekárske správy a nálezy a dlhú dobu od posúdení zdravotného stavu navrhovateľky, bude úlohou odporkyne riadne zistiť skutočný stav veci a pre komplexné posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky nariadiť dokazovanie aj príslušným súdnym znalcom alebo znaleckým pracoviskom z odboru zdravotníctva.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľky vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 250ja ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zmenil tak, že zrušil rozhodnutie odporkyne a vrátil jej vec na nové konanie, v ktorom bude odporkyňa, viazaná názorom odvolacieho súdu, povinná v naznačenom smere doplniť dokazovanie a na základe riadneho zistenia skutkového stavu vo veci opätovne rozhodnúť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo úspešnej navrhovateľke žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 17. júla 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
M. Kráľová